

Kapitola jedna

Sophie vykukla spoza kamenného stĺpa. Mávla na vysokého, kučeravého chlapca, ktorý sa dosť nešikovne snažil schovať za stĺp oproti.

„Callum, tak poď už!“ pobádala ho. Vyšla zo skrýše, po špičkách sa rozutekala chodbou popod vysoké okná a ako tak bežala, striedavo na ňu dopadal raz tieň, raz slnko. Začula za sebou buchot a keď sa otočila, uvidela, ako Callumovi vyleteli ruky, keď sa potkol.

Rýchlo sa spamätal. „Nie všetci majú také opatrné nôžky ako ty,“ zahlásil, keď ju dobehol.

Sophie sa zachichotala. „Prepáč! Tá dlaždica je uvoľnená odjakživa, myslela som si, že to vieš.“

„Neviem. Nie som ty a netrávim voľný čas tým, že sa snažím zapamätať si každú jednu dlaždicu v škole.“

Keď tak vedno bežali chodbou, dodal: „Ešte si mi ani nepovedala, čo mienime vyparatiť tento rok a dúfam, že to bude stať za to, keď už som sa skoro strepal!“

„Len sa ty neboj,“ odvetila mu Sophie s úškrnom. „Bude to bomba!“

Chodbou sa ozvali kroky a Sophie šmykom zastala.

„Hí, to znie ako učiteľka, schovaj sa!“

„Kde?“

Sophie ho postrčila k vitríne s obrovským, strieborným hokejovým pohárom Turlinghamskej akadémie. Sotva čo sa skryli, dvojité dvere na konci chodby sa rozleteli a rýchlo nimi prešla vysoká, chudá žena s ostro rezanou tvárou. Sophie zadržala dych a vymenila si s Callumom zhrozený pohľad. Žena v naleštených topánkach však len bez povšimnutia presvišťala okolo nich. Rozrazila ďalšie dvojité lietacie dvere, prešla nimi a tie sa za ňou s kývaním a vŕzganím zatvorili.

Sophie vyplašene vyšla spoza vitríny a chytala sa za srdce akože sa ide zrútiť. „To bola určite pani Freemanová! Vieš čo by to bolo, keby nás pristihla?“ uvažovala a snažila sa hovoriť potichu.

„Áno, do konca školského roka by sme dostávali len ovsenú kašu a bývali na samotke,“ zaškeril sa Callum. „Čo tu vôbec robíš? Nevravela si, že všetci učiteľia sú na porade?“

„Čo ja viem? Možno si zabudla metlu.“

Znova sa rozbehli a potichu sa pritom smiali.

„A sme tu!“ Sophie zastala pred veľkými dubovými dvermi. Na mosadznej tabuľke vedľa nich stálo: Tam-sin Morrowová. Riaditeľka.

Callum skúsil otvoriť.

„Je zamknuté,“ povzdychol si.

„To nič,“ Sophie sa natiahla za horným výstupkom rámu dverí a poskočila. Prstami sa dotkla niečoho drobného a kovového, a vtom zvrchu spadol kľúčik. Callum ho chytil a podal jej ho.

„Šikovnica,“ pochválil ju a uznanlivo prikývol.

Sophie skrútila kľúčik v zámke a pokrčila pleciami. „Mama sa už toľkokrát nechtiac vymkla z kancelárie, že som jej poradila, aby si niekde ukryla náhradný kľúčik!“

Otvorila dvere a vošla dovnútra.

Odrazu za ňou Callum prudko zalapal po dychu. „Ehm, dobrý deň pani Freemanová!“

Sophie sa prudko rozbúchalo srdce a otočila sa. Vtom zočila Callumovu vyškerenú tvár... a viac nikoho.

„Tak toto *nebolo* vtipné!“ vyhrešila ho a jemne ho štuchla do ruky.

„Ale mala si sa vidieť!“

Sophie zavrela dvere a obaja sa o ne so smiechom opreli. Zo stien na nich gánili podobizne predchádzajúcich riaditeľiek. Calluma smiech prešiel.

„Ejha, tak tieto by som nechcel mať v izbe namiesto plagátov,“ povedal a ako tak prechádzal pohľadom z jedného obrazu na druhý, urobil grimasu. „Sú ešte strašidelnejšie ako tí starí riaditelia v otcovej kancelárii. Nebehá ti z nich mráz po chrbte?“

Sophie pokrčila plecami. „Veď som tu vyrástla. Sú mi ako rodina,“ začala otvárať zásuvky kartoték.

„Tak dobre, ale pripomeň mi, aby som nikdy nešiel na nejakú vašu rodinnú oslavu,“ Callum zatriasol hlavou, ako keby chcel zo seba striasť tú predstavu. „A čo to vlastne hľadáme?“

„Tu je to!“ našla to niečo Sophie. Zdvihla krémové obdĺžniky hrubého papiera. „Nevyplnené vysvedčenia.“

Podala štós Callumovi.

„A čo s nimi?“

Sophie sa zazubila, keď videla, aký je zmätený.

„Teraz využij svoju predstavivosť a dôkladnú znalosť svojich priateľov.“

„Aha, a čo s tým?“ stále nechápal Callum.

„Vieš, čo je na vysvedčeniach najhoršie?“ opýtala sa Sophie veselo, keď sa vyhupla na mamin stôl a začala

písať. „Dozvedáme sa z nich samé hlúposti. Veď koho už len zaujíma, že Erin Bestovej nejde dejepis? Z veľmi dôležitého predmetu klebety má predsa jednotku s hviezdičkou.“

„Chápem,“ uškrnul sa Callum.

„A z rojčenia o chalanoch jej pokojne môžeme dať jednotku. A všetky tie jej žartíky jej vrátim!“ zatiaľ Sophie vyplnila vysvedčenie.

„Toto bude super,“ prisvedčil jej Callum a chopil sa pera.

„Vravela som ti!“ zvolala Sophie.

Pár minút pracovali v tichosti. Sophie sa snažila vyplniť vysvedčenie čo najväčšiemu počtu svojich kamarátok, keď ju vtom Callum vyrušil a jedno vysvedčenie jej ukázal. Sophie na ňom uvidela svoje meno a ešte jedno veľmi známe meno – Jareth Quinn. Celú izbu mala polepenú jeho plagátmi.

„Sophie Morrowová má jednotku za zamilovanosť do slávnych osobností,“ prečítala nahlas.

„Jednotku? Až *taká* buchnutá do Jaretha Quinna nie som,“ zaprotestoala a začervenala sa.

„Buď rada, že si dopadla takto, zvažoval som, či ti nedať jednotku s hviezdičkou za extra snahu!“ Callum pozrel na stôl. „Híí, to už nemáme žiadne prázdne vysvedčenia? Ešte mám pár deciek na oznámkovanie.“